

Έτερος διάδικος στη δίκη ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν ο Juan Espadafor Caba, κάτοικος Γρανάδας (Ισπανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του καθού, της 8ης Απριλίου 2002 στην υπόθεση R 1046/2000-1·
- καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως:

- Παράβαση του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94 ⁽¹⁾, δεδομένου ότι δεν αποδείχθηκε επαρκώς η κανονική χρήση του σήματος του ανακόπτοντος
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 διότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως ως προς ορισμένα προϊόντα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:

Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση:

Το λεκτικό σήμα «VITAFRUIT» για ορισμένα αγαθά των κλάσεων 5, 29 και 32 (μεταξύ άλλων: μπίρες, μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, χυμοί φρούτων και λαχανικών· σιρόπια και άλλα σκευάσματα για τν παρασκευή ποτών· αφεψήματα και βιταμινούχα ποτά)

Δικαιούχος κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού σημείου:

Juan Espadador Caba

Εμπορικό σήμα ή διακριτικό γνώρισμα αντιταχθέν κατά τη διαδικασία ανακοπής:

Το εθνικό σήμα «VITAFRUIT» για προϊόντα των κλάσεων 30 και 32 (μεταξύ άλλων: μη αλκοολούχα ποτά και αεριούχα ποτά μη θεραπευτικού χαρακτήρα, χυμοί φρούτων χωρίς ζύμωση, λεμονάδες, πορτοκαλάδες, κρύα ποτά, σόδες)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Δέχθηκε την ανακοπή κατά το μέτρο που αφορούσε τα προϊόντα «χυμοί φρούτων και λαχανικών χωρίς ζύμωση, λεμονάδες, πορτοκαλάδες», και καθόσον στρεφόταν κατά των προϊόντων «μεταλλικά και αεριούχα νερά και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, χυμοί φρούτων και λαχανικών· σιρόπια και λοιπά σκευάσματα για την παρασκευή ποτών· αφεψήματα και βιταμινούχα ποτά»

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απέρριψε την προσφυγή του προσφεύγοντος

Προσφυγή της Δημοτικής Αρχής της Champagne και λοιπών κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 10 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση T-212/02)

(2002/C 233/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Δημοτική Αρχή της Champagne και λοιποί, του καντονιού Vaud (Ελβετία), εκπροσωπούμενοι από τους Denis Waelbroeck και Annick Vroninks, avocats, άσκησαν στις 10 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή/αγωγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγοντες/ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 της αποφάσεως 2002/309/ΕΕ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής «σχετικά με τη Συμφωνία επιστημονικής και τεχνολογικής συνεργασίας, της 4ης Απριλίου 2002, για τη σύναψη επτά συμφωνιών με την Ελβετική Συνομοσπονδία» ως εκ του ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενέκριναν δι' αυτού το άρθρο 5, παράγραφος 8, του τίτλου II του παραρτήματος 7 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων («ρήτρα Champagne»).

— εν ανάγκη, να ακυρώσει την ίδια την απόφαση ως εκ του ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή εγκρίνουν τα λοιπά άρθρα της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις συναλλαγές γεωργικών προϊόντων, καθώς και τη Συμφωνία αμοιβαίας αναγνώρισης σχετικά με την αξιολόγηση της πιστότητας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, τη Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις δημόσιες συμβάσεις, τη Συμφωνία Επιστημονικής και Τεχνολογικής Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, τη Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών, τη Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές, τη Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου, για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων·

— να αναγνωρίσει την εξώσυμβατική ευθύνη της εκπροσωπούμενης από το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Κοινότητας και να καταδικάσει τα καθών/εναγόμενα στην αποκατάσταση της ζημίας των προσφευγόντων/εναγόντων λόγω της «ρήτρας Champagne»·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο και την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγοντες είναι, αφενός, ιδιοκτήτες αμπελώνων εντός του Δήμου Champagne, του καντονίου Vaud στην Ελβετία, και, αφετέρου, προασπιστές των συμφερόντων των εν λόγω αμπελοκαλλιεργητών.

Με την αμφισβητούμενη απόφαση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενέκριναν επτά διμερείς συμφωνίες μεταξύ της Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, εκ των οποίων Συμφωνία αφορώσα τις γεωργικές συναλλαγές. Μεταξύ των παραρτημάτων της οικείας συμφωνίας καταλέγεται κανονιστική ρύθμιση απαγορεύουσα τη χρήση της ονομασίας «Champagne» για οίνους προελεύσεως του καντονίου Vaud.

Προς στήριξη της προσφυγής/αγωγής τους, οι προσφεύγοντες/εναγόντες επικαλούνται, πρώτον, παράβαση των γενικών αρχών του δικαίου μεταξύ των οποίων το δικαίωμα στην ταυτότητα, στην ιδιοκτησία και στην ελεύθερη άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων. Η ονομασία «Champagne» προστατεύεται επίσης στην ελβετική έννομη τάξη ως ελεγχόμενη κοινοτική ονομασία

προελεύσεως. Επιπλέον, η ονομασία «Champagne» χρησιμοποιείται για την παραγωγή οίνου της περιοχής από πολλών ετών και συνιστά υπό την έννοια αυτή βιομηχανική και εμπορική ιδιοκτησία των προσφευγόντων/εναγόντων.

Πέραν αυτού, η απόλυτη απαγόρευση χρησιμοποίησης της ονομασίας «Champagne» εκ μέρους των προσφευγόντων/εναγόντων παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας. Οι προσφεύγοντες/εναγόντες διευκρινίζουν ότι ο οίνος που παράγουν δεν είναι αφρώδης και δεν είναι ανταγωνιστικός του γαλλικού καμπανίτη οίνου. Έτσι, δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως. Επιπλέον, υφίστανται λιγότερο περιοριστικά μέτρα για την επίτευξη του ίδιου σκοπού, όπως η ένδειξη της χώρας προελεύσεως στην ετικέτα.

Προσφυγή της εταιρίας SNF S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 12 Ιουλίου 2002

(Υπόθεση T-213/02)

(2002/C 233/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η εταιρία SNF S.A., εκπροσωπούμενη από τους Koen Van Maldegem και Claudio Mereu του γραφείου McKenna Long & Aldridge LLP, Βρυξέλλες (Βέλγιο), άσκησε στις 12 Ιουλίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει εν μέρει την εικοστή έκτη οδηγία 2002/34/EK της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 2002, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο ⁽¹⁾ των παραρτημάτων II, III και VII της οδηγίας 76/768/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των αναφερομένων στα καλλυντικά προϊόντα, με σκοπό να αφαιρεθούν το πολυακρυλαμίδια από το εν λόγω μέτρο·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της προαναφερθείσας οδηγίας διότι η Επιτροπή επέβαλε περιορισμούς στη χρήση των προϊόντων της προσφεύγουσας, των πολυακρυλαμιδίων, ως συστατικών καλλυντικών προϊόντων. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά τούτο η Επιτροπή παραβίασε ορισμένους δικονομικούς